

ПРОТОКОЛ

№ 3591

гр. София, 24.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
и прокурора Д. П. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Частно наказателно дело № 20241110202767 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

Делото се разглежда при закрити врати предвид непълнолетната възраст на обвиняемите

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ П. С. М., явява се, доведен от Следствения арест в гр.София, бул. „Д-р Г.М.Д.” № 42.

В залата се явява служебният му защитник адв. Н. Д. от САК.

ОБВИНЯЕМИЯТ М. С. М., явява се, доведен от Следствения арест в гр.София, бул. „Д-р Г.М.Д.” № 42.

В залата се явява служебният му защитник адв. В. Й. от САК.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че съгласно протокол за уведомяване по телефона на днешна дата е правен опит да бъде призована майката на обвиняемите - Снежана М.ева Василева на известния по делото мобилен телефонен номер, но връзка не е осъществена, операторът съобщава, че няма такъв телефонен номер.

ОБВ. П. М.: Разбирам за какво е делото.

ОБВ. М. М.: Разбирам за какво е делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА (поотделно): Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИТЕ въз основа на представени справки от АИС „БДС“ със снимка:

П. С. М., роден на xxxxxxxx, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, с начално образование, неграмотен, работи, не учи, живущ в гр. София, ул. xxxxxxxxxxxxxxxx” № 3, ЕГН *****.

М. С. М., роден на xxxxxxxxxxxx, българин, български гражданин, осъждан, неженен, с начално образование, грамотен, работи, не учи, живущ в гр. София, ул. xxxxxxxxxxxxxxxx” № 3, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемите в производството, включително правото на отвод на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИТЕ (поотделно): Разбрахме правата си. Нямаме искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи, както и по реда на съдебното следствие.

ЗАЩИТАТА (поотделно): Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по реда на следствието.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че съдебното производство е образувано въз основа на искане на прокурор при СРП на основание чл.64, ал.1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на П. С. М. и М. С. М. – обвиняеми по досъдебно производство № 327/2024 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 3137/2024 г. по описа на СРП.

СЪДЪТ предостави възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в искането.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам направеното искане, като искам да добавя, че наред с посочените обстоятелства в искането, следва да се вземе предвид, че М. С. М. е осъждан, което само по себе си обуславя опасността да извърши ново престъпление. Това от своя страна е основание за задържането му под стража.

ОБВ. П. М.: Разбирам искането. Съжалявам за постъпката си. Искам да кажа, че работя като общ работник.

ОБВ. М. М.: Разбирам искането. Съжалявам за това, което извърших, няма да се повтори. Не искам да съм под стража.

АДВ. Й.: Оспорвам искането на СРП. Считам същото за неоснователно.

АДВ. Д.: Оспорвам искането, считам същото за неоснователно, моля да не го уважавате.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства.

АДВ. Й.: Няма да соча доказателства и нямам доказателствени искания.

АДВ. Д.: Няма да соча доказателства и нямам доказателствени искания.

ОБВИНЯЕМИТЕ (поотделно): Няма да представяме доказателства.

На основание чл.283 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства по делото.

СЪДЪТ, като намери, че са извършени всички съдебни следствени действия, на основание чл.286 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че събраните по досъдебното производство доказателства категорично и несъмнено сочат на съпричастност на двете обвиняеми лица. Считам, че обществената опасност на извършеното от тях деяние сама по себе си е доста по-висока от престъплението грабеж, поради две причини: първата от тях е, че пострадалото лице от принудата е непълнолетно лице, дете. Втората е, така да го кажем, интензитета на

действията на принуда, а именно, че двамата са вървели и следели пострадалото лице. Също така, както казах, обвиняемият М. М. е извършил друго престъпление, тъй като вече е осъждан, въпреки сравнително младата му възраст.

Поради това считам, че следва да бъде наложена най-тежката мярка „задържане под стража“, въпреки че двамата обвиняеми са непълнолетни, но единствено тази мярка ще възпрепятства възможността да извършат ново престъпление.

АДВ. Й.: Искането на СРП е неоснователно и незаконосъобразно. Предмет на настоящето производство е преценка въз основа на наличните по делото доказателства, доколкото са налице предпоставките на чл.63, ал.1 от НПК. Спрямо моя подзащитен е повдигнато обвинение за престъпление, наказуемо с „лишаване от свобода“, с което първата предпоставка е налице. На второ място от доказателствата по делото следва да се направи извод и доколко е налице обоснованото предположение за съпричастност на обвиняемия към повдигнатото обвинение. По тези две точки защитата споделя изказаното от прокурора, т.е. налице е съпричастност по отношение на моя подзащитен.

Същевременно следва да са налице алтернативно визираните в разпоредбите на чл.63 , ал.1 от НПК опасности – да е налице реална опасност обвиняемият да извърши престъпление или да се укрие. По отношение на моя подзащитен действително има осъждане. Същият е сключил споразумение по НОХД № 5867/2023 г., в сила от 20.11.2023 г., наложено му е наказание „пробация“. Това деяние подзащитният ми е извършил като непълнолетен.

Същият има установен адрес на територията на гр. София. Живее заедно с майка си и баба си на установения по делото адрес.

Настоящото производство следва да бъде разгледано в светлината на разпоредбата на чл.386, ал.2 от НПК, където са посочени мерките, които се вземат спрямо непълнолетни лица. Това са преди всичко възпитателни мерки, посочени в т.1-3, т.е., надзорни мерки от родител или инспектор ДПС. Към мярката „задържане под стража“ има изискване да се вземе при изключителни случаи. В това отношение не се споделят доводите в искането. При преценката доколко е налице изключителност, следва да се отбележи, че обектът е ученическа чанта. Движейки се посред бял ден в гр. София, ж.к.

„Овча купел”, двамата братя са видели ученик с чанта на гърба. Същата е съдържала три учебника, т.е. обект на посегателството са вещи със сравнително ниска имуществена стойност. Не може да бъде споделено, че обвиняемите са следели ученика или че са се подготвили за това деяние. Тук следва да се има предвид и това, че наказанията, които са предвидени, се редуцират съгласно чл.63 НПК. Въпреки че подзащитният ми е осъждан за престъпление, наказуемо с „лишаване от свобода”, то му е наложено най-лекото наказание „пробация”. По делото към настоящия етап липсват характеристични данни, които следва да бъдат приложени по отношение на непълнолетните, съгласно чл. 387 НПК. Макар същите да са ирелевантни в настоящето производство, аз не видях такива документи. Т.е. от наличните към момента доказателства не може да се изведе такъв интензитет, както по отношение на изпълнителното деяние, така и по отношение на обществената опасност на обвиняемия. Самата дума „изключително“ говори или за изключителна дързост или за изключителна обществена опасност на деянието за обществото от неговото извършване и наличие на обременено съдебно минало - да има поне няколко осъждания. В случая аз не виждам такива данни по делото. За това считам, че искането за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” не е основателно. Адекватна мярка за подзащитния ми според мен се явява „надзор на инспектор при детска педагогическа стая”.

Предвид горните съображения, моля да не уважавате искането на СРП и да вземете по-лека мярка от предвидени в т.1 – 3 на чл.386 НПК.

АДВ. Д.: Г-жо Съдия, моля да оставите без уважение искането на представителя на СРП за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на обв. П. М..

Считам, че от така събраните по делото доказателства не се установи да са налице всички изисквания на закона и предвидените предпоставки спрямо позащитния ми да бъде взета най-тежката мярка за процесуална принуда. На първо място, следва да се вземе предвид, че обвиняемият е млад човек, той е непълнолетно лице, което е навършило петнадесет години. По отношение на непълнолетните лица законодателят е предвидил, че мярка за неотклонение „задържане под стража” се взема единствено в изключителни случаи. Настоящият случай считам, че не е такъв. С оглед на събраните доказателства не може да се прави извод за неговата изключителност. Отделно от това

следва да се вземе предвид обстоятелството, че подзащитният ми П. М. работи като строителен работник, той е трудово ангажиран. Същият е съдействал по време на извършените процесуални действия в районното управление. Отделно по отношение на П. М. са налице данни за чисто съдебно минало. Същият е неосъждан. Това единствено може да доведе до извода, че по отношение на него не могат да се правят изводи, че е лице с висока степен на обществена опасност. Отделно от това, същият живее на постоянния си адрес, той е лице с установена самоличност, неговите данни са известни на водещите разследването и считам, че няма опасност да се укрие или да извърши друго деяние. Същият има установени трайни роднински връзки, живее с майка си в едно домакинство. Помага на майка си, полага обществено полезен труд, както казах работи като строителен работник, с което допринася, както за собствената, така и за издръжката на своето семейство. При него следва да се отчете и обстоятелството, че е разпитан по досъдебното производство и по този начин е допринесъл и съдействал за разкриване на обективната истина по случая, като е участвал и в други процесуално - следствени действия по собствено желание, без да затруднява воденото до момента спрямо него разследване. Моля съда да оцени и добросъвестното процесуално поведение на подзащитния ми и факта на изразеното от него в днешното съдебно заседание съжаление за случая. Същият заяви, че съжالياва и няма да се повтори.

По тези съображения, моля да приемете, че предложената от СРП мярка за неотклонение „задържане под стража” се явява несъразмерно тежка, не отговаря на целите на мерките за неотклонение и на личността на обвиняемия. В случая считам, че всяка една от по-леките мерки за процесуална принуда, предвидени в НПК за непълнолетни лица, би обезпечила в пълна степен участието на П. М. по воденото спрямо него досъдебно производство. За това още веднъж ви моля, да не уважавате искането на СРП и да вземете спрямо подзащитния ми по-лека мярка за неотклонение.

ОБВ. П. М.: Искам да бъда с по-лека мярка.

ОБВ. М. М.: Не искам да съм под стража.

На основание чл.297, ал.1 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ.

ОБВ. П. М.: Не искам да съм под мярка.

ОБВ. М. М.: Не искам да съм под стража, психически не издържам.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ, след съвещание, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е по реда на чл.64 НПК.

Образувано е въз основа на искане на прокурор при СРП за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на П. С. М. и М. С. М. – обвиняеми по досъдебно производство № 327/2024 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 3171/2024 г. по описа на СРП.

Съдът намери, че първата, формална по своя характер предпоставка по отношение на обвиняемите да бъде определена мярка за неотклонение „задържане под стража“, се установява от материалите по делото. С постановление от 22.02.2024 г. П. С. М. и М. С. М. са привлечени в качество на обвиняеми по обвинение за извършено престъпление по чл.198, ал.1 във вр. чл.20, ал.2 във вр ал.1 във вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК. Касае се за тежко умишлено престъпление, наказуемо с „лишаване от свобода“.

В настоящето производство не се изисква обвинението да е доказано по несъмнен и категоричен начин, а следва при един най-общ прочит на доказателствата по делото да може да се направи обосновано предположение, че обвиняемите са съпричастни към деянието, за което им е повдигнато обвинението. В настоящия случай съдът намери, че се установява наличието на обосновано предположение и то се извежда от показанията на свидетеля Лъчезар Стоев – баща на пострадалия Александър Стоев, на свидетеля Александър Стоев – пострадад, на полицейските служители – Милен Георгиев и Борислав Маринов, въз основа на писмените доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие, протокол за следствен експеримент, протоколите за разпознаване, при които пострадалият свидетел Александър Стоев разпознава именно обвиняемите като двете момчета, издърпали ученическата му раница.

Съдът намери, че опасност от укриване по отношение на двамата

обвиняеми не е налице, доколкото и двамата съобщават адрес, на който пребивават заедно със своето семейство.

По отношение наличието на опасност от извършване на друго престъпление, съдът намери следното:

По отношение на обвиняемия П. С. М. съдът намира, че опасност от извършване на престъпление не е налице. Това е така, тъй като видно от справката му за съдимост, същият е неосъждан, няма и данни по отношение на него да са налагани възпитателни мерки, единствено от характеристикната справка се установява че има регистрации в ДПС при 06 РУ-СДВР за извършени противоправни деяния. Същевременно настоящето деяние не е такова, че да е достатъчно единствено въз основа на него да се направи извод за наличие на опасност от извършване на престъпление и то с такъв интензитет, че да обуслови вземане на най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на П. М.. Действително пострадалият е непълнолетен, както и се касае за деяние извършено в съучастие, но употребената принуда не се характеризира със значителен интензитет, доколкото действията на обвиняемите са се изразили в издърпване на ръката на пострадалото момче.

По отношение на обвиняемия М. С. М. съдът намира, че се констатира опасност от извършване на престъпление, тъй като въпреки младата си възраст М. М. е осъждан. Видно от справката му за съдимост, същият е осъден на наказание „пробация“ като съдебният акт е влязъл в сила на 20.11.2023 г., т.е. три месеца преди извършване на процесното деяние. Прави впечатление, че предходното осъждане е отново за престъпление по чл.198 НК, изразило се в отнемане на парични суми от други непълнолетни лица. Същевременно обаче, както акцентира и защитата, съгласно чл.386, ал.2 от НПК мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на непълнолетни обвиняеми се взема само в изключителен случай. Съдът намери, че настоящият случай не може да бъде определен като изключителен, въпреки предходното осъждане на М. М., предвид ниския интензитет на принудата, употребена при настоящето деяние. Доколкото съдът намира, че случаят не е изключителен, то по отношение на М. М. не се констатира опасност от извършване на престъпление с такъв висок интензитет, че да може да се преодолее единствено с мярка за неотклонение „задържане под

стража“.

Предвид изложеното съдът намери, че искането на СРП следва да се остави без уважение по отношение и на двамата обвиняеми.

По отношение на обвиняемия П. М., доколкото съдът констатира, че е налице обосновано предположение за авторството на деянието, но липсва опасност от укриване и извършване на престъпление, съдът намери, че не следва да бъде определяна мярка за неотклонение. По отношение на обвиняемия М. М. следва да бъде определена мярка за неотклонение „Надзор на инспектор при ДПС“.

Предвид всичко изложено, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на СРП за вземане на мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ по отношение на П. С. М. и М. С. М. – обвиняеми по досъдебно производство № 327/2024 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 3171/2024 г. по описа на СРП. .

НЕ ВЗЕМА мярка за неотклонение по отношение на П. С. М. – обвиняем по досъдебно производство № 327/2024 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 3171/2024 г. по описа на СРП.

ВЗЕМА по отношение на М. С. М. – обвиняем по досъдебно производство № 327/2024 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 3171/2024 г., по описа на СРП, мярка за неотклонение „НАДЗОР НА Инспектор при ДПС“.

Определението на основание чл.64, ал.5 НПК подлежи на незабавно изпълнение и обвиняемите П. С. Милаов и М. С. М. следва незабавно да бъдат освободени, освен ако не се задържат на друго законово основание.

Определението може да се обжалва и протестира в 3-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест СЪДЪТ насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание пред СГС на 29.02.2024 г. от 10:00 ч., за когато страните - уведомени от днес.

Препис - извлечение от протокола да се изпрати на районното

управление по местоживеене на М. С. М. във връзка с определената мярка за неотклонение „Надзор на ИДПС”.

Препис от настоящия протокол да се издаде на адв. Д. и адв. Й. за послужване пред НБПП без нарочна молба.

Протоколът, изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:10 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____